

[Chr. Hansen.]

Jeg tror ogsaa, det vilde være heldigt, thi Opvarmningen sker nu ved Damp, og man hører ofte derhenne, at der kommer et Knald, ligesom et Skud, fra disse gamle Ovne. Det er vist ikke heldigt, hvor man skal have med Radio at gøre. Jeg tror, det var det bedste, om man kunde faa Varmtandsopvarmning. Jeg henstiller derfor til Ministrene at overveje og undersøge denne Sag. Man vil ogsaa kunne spare Penge derved, idet der vil blive to Fyrbødere ledige. Det er naturligvis ikke heldigt for deres Vedkommende, men naar der skal spares, maa man jo gøre det saa godt, som det er muligt.

I Bemærkningerne til Lovforslaget siger den højtærede Undervisningsminister:

„Efter alle de Drøftelser, der i en Aarrække har været ført om det kongelige Teaters Forhold, er det neppe nødvendigt paa ny at komme ind paa en Udredning af de Fordele, Driften af 2 Scener, og da navnlig den egentlige Dobbelscenedrift, d. v. s. Drift af 2 Scener i samme Bygningskompleks med fælles Magasin, Administration, Repertoire og Personale, frembyder for et Teater som det kongelige Teater med dets 3 Kunstarter.“

Længere nede siger han:

„men Ministeriet har vedblivende anset Dobbeltscenen for det bedste og maa ubetinget foretrække den nu foreslaaede Løsning“.

I 1918, da jeg begyndte at arbejde med denne Sag, havde jeg ikke stort tilovers for Dobbeltscenen, men efterhaanden som jeg undersøgte Spørgsmaalet, kom jeg til det samme Resultat som Ministeren. Det er kun godt et Aar siden, at Ministeren var rede til at sælge eller bortforpagte Teatret, men efter at have arbejdet med denne Sag siden siger han, at det bedste og fornuftigste er Dobbeltscenen. Jeg glæder mig over, at vi kan mødes her, og jeg tror ogsaa, at naar vi kommer til at arbejde med Lovforslaget, skal vi nok naa at faa et Resultat.

Jeg vil nu sige et Par Ord om Dobbeltscenen. Dobbeltscenen er jo ikke alene to Scener og nogle Tilskuerrum med et Minimum af Plads udenom. Nej, Dobbeltscenen er to Scener og to Tilskuerrum, uden om hvilke der findes den for de tre Kunstarters Samvirken nødvendige Prøveplads og de til Scenerne knyttede Magasiner, saa store som overhovedet muligt og med en saadan Beliggenhed, at Transporten fra disse til Scenerne kan foregaa ad mekanisk Vej for derigennem at opnaa den størst mulige driftsmæssige Besparelse. Det hele

skal nemlig være som et Urværk, hvor det ene griber ind i det andet. Man skal sørge for, at Arbejdstiden bliver udnyttet til det yderste. Det er ikke dermed sagt, at man skal pine eller plage Menneskene, men man skal lægge det til Rette, saaledes at man i den Tid, Menneskene arbejder, faar hele Arbejdskraften udnyttet, saaledes at der ikke gaar noget til Spilde, thi Spild af Arbejdskraft er Spild af Penge.

Dernæst vil jeg sige til de to ærede Ministre, at de har haft Medvind her. Jeg har jo beskæftiget mig lidt med denne Sag i nogle Aar, og jeg mindes den Tid, da jeg sad i det Udvalg, som var nedsat ved Lov. Hos Autoriteterne, hos Personalet ved det kongelige Teater, ja, alle Vegne, hvor vi skulde frem, mødte vi en haard Vind. Jeg mindes, at daværende Borgmester Møller mødte hos os i Udvalget, for at vi kunde høre hans Mening om noget, der skulde tages væk af Fortovet. Han mødte med den bestemtteste Modstand og sagde: Nej, jeg gaar aldrig med til at tage noget væk fra Gaden eller Fortovet, her i København eksproprierer vi Ejendomme for at udvide Gaderne og give Plads for den store Færdsel, der er. Jeg mindes, hvorledes Brandvæsenet, da Holger Jacobsen, som nu skal bygge dette Hus, mødte med et særskilt Forslag, efter hvilket han skulde lidt ud paa Fortovet, slog det i Stumper og Stykker, saa der ikke var for 2 Ø. tilbage af det, da de havde udtalt sig. Ogsaa fra Personalets Side mødte vi Modstand, snart paa den ene og snart paa den anden Maade. Man havde en levende Følelse af, at Begejstringen for at faa foretaget Forandringer ikke var synderlig stærk, i alt Fald hos nogle af dem, som mødte i Udvalget.

Men var Vinden haard der, saa vover jeg at paastaa, at da den fhv. Minister Fru Nina Bang arbejdede for denne Sag og virkelig havde Lyst til og Mod til at føre den igennem, da mødte hun ikke alene Modvind, men hun mødte en Storm — jeg var selv med i Arbejdet, og derfor ved jeg det — fra Brandvæsenet, fra Magistraten o. s. v. Hun kunde ikke sige, som den højtærede Trafikminister sagde: I Løbet af 8 Dage har jeg faaet godkendt dette. Nej, der blev ført Forhandlinger og Forhandlinger, der blev stillet Krav fra den ene og fra den anden, det skulde være saa brandsikkert, og saa var der lidt i Vejen med en Gang, saa var der noget i Vejen paa Siden af Teatret. Fra Personalets Side var Kampen endnu haardere. Jeg ved ikke hvorfor; om man muligvis ikke ønskede, at en socialdemokratisk Minister skulde føre noget